

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8Er/611/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613213190
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6613213190.3

Uznesenie

Okresný súd Lučenec v exekučnej veci oprávneného: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Mostová 2, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 838 825, zastúpeného Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706 proti povinnému: J. R., narodený XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX R., štátny občan Slovenskej republiky o vymoženie 1.861,42 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorský úrad so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava pod sp.zn. EX 11843/13 o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu č.k. 8Er/611/2013-26 zo dňa 08.06.2021, takto

rozhodol:

sťažnosť **z a m i e t a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 21.07.2020 súdny exekútor predložil okresnému súdu Lučenec (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) podanie oprávneného označené ako „Námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a proti paušálnym trovám, Podnet na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, Návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky“. Uznesením č.k. 8Er/611/2013-26 zo dňa 08.06.2021 súd námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zamietol (I. výrok), námietky oprávneného proti paušálnym trovám exekúcie odmietol (II. výrok) a návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol (III. výrok).

2. Proti uzneseniu bola súdu dňa 06.07.2021 doručená sťažnosť oprávneného, v ktorej žiadal, aby súd rozhodujúci o podanej sťažnosti napadnuté uznesenie zmenil, tak, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší bez toho, aby súd vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Oprávnený v podanej sťažnosti opakovane namieta skutočnosť, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na zaplatenie paušálnych trov neobsahuje náležitosti vyžadované § 5 ods. 2 ZoUNEK, najmä neobsahuje opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, a preto je nepreskúmateľné. Z upovedomenia o zastavení starej exekúcie, ani z výzvy na zaplatenie paušálnych trov exekúcie, nie je podľa oprávneného zrejmé, prečo vôbec došlo k zastaveniu starej exekúcie a aké úkony exekútor vykonal, aby vymohol nárok oprávneného a odvrátil tak zastavenie starej exekúcie; nie je zrejmé, ako nárok oprávneného exekútor vymáhal a prečo nárok nebol vymožený ani za 5 rokov plynutia rozhodnej doby; a zároveň nie je zrejmé ako exekútor nárok oprávneného vymáhal a prečo v posledných 18 mesiacoch nevymohol ani 15,- Eur na to, aby nedošlo k zastaveniu exekúcie. Podľa názoru oprávneného, ak súdny exekútor neuvedie to, čo vo veci pre vymoženie pohľadávky oprávneného urobil a pokiaľ neuvedie stručný opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, vzniká pochybnosť o tom, či exekútor vo veci urobil všetko to, čo urobiť mohol a mal a či tento nemohol zastaveniu starej exekúcie aspoň čiastočným vymožením nároku zabrániť (hoci len sumy 15,- Eur v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia zastaviť).

Rovnako namieta aj nárok súdneho exekútora na náhradu paušálnych trov exekúcie s tým, že poukázal na poznámku pod čiarou č. 7) k § 6 ods. 4 ZoUNEK, ktorá odkazuje na § 211a a § 243d ods. 3

zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a na § 1 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 355/2014 Z. z. o centrálnom registri exekúcií v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška o centrálnom registri exekúcií“). Podľa oprávneného ZoUNEK jednoznačne hovorí o tom, kedy súdny exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, pričom poukazuje na konkrétnu povinnosť súdneho exekútora vyplývajúcu z ustanovení Exekučného poriadku, z ktorej vyplýva to, do kedy ju musí súdny exekútor splniť. Povinnosť zápisu do Centrálného registra exekúcií mal súdny exekútor do siedmych dní, odkedy sa dozvedel alebo mohol dozvedieť o skutočnostiach rozhodujúcich pre zápis, alebo do 30.06.2016. Podľa upovedomenia o zastavení starej exekúcie a výzve na úhradu trov starej exekúcie sa predmetná exekúcia vykonávala na základe poverenia, ktoré bolo súdnemu exekútorovi doručené v roku 2013. Súdny exekútor mal preto zabezpečiť zápis predmetnej exekúcie do Centrálného registra exekúcií najneskôr do 07.01.2015. Význam poznámky 7) v § 6 ods. 4 písm. b) ZoUNEK je v tomto konaní obdobne určujúci a to v tom, kedy a ako mal súdny exekútor podľa zákonodarcu zabezpečiť zápis predmetnej exekúcie do Centrálného registra exekúcií (aby mal pri splnení tejto povinnosti nárok na paušálnu náhradu trov starej exekúcie), čo zároveň v plnej miere korešponduje s dôvodovou správou k tomuto zákonu. Oprávnený namieta, že zákonodarca už v dôvodovej správe k ZoUNEK celkom jednoznačne vyjadril a určil, že pre nárok súdneho exekútora na paušálnu náhradu trov starej exekúcie je určujúce ako a kedy bola stará exekúcia do Centrálného registra exekúcií zapísaná a nie, či tam bola iba zapísaná. Z napadnutého uznesenia vyplýva, že súdny exekútor konkrétny čas zápisu predmetnej exekúcie do Centrálného registra exekúcií zákonným prostriedkom nepreukázal, inak by to konajúci súd v napadnutom uznesení uviedol, a zároveň nevyplýva, že by súd svojou činnosťou získal a disponoval dokladom spôsobilým preukázať zápis predmetnej exekúcie v Centrálnom registri exekúcií ku dňu 07.01.2015, ku dňu 30.06.2020, ku dňu zastavenia starej exekúcie, ku dňu vydania upovedomenia o zastavení predmetnej exekúcie, pričom zároveň namieta, že primárne bolo povinnosťou súdneho exekútora urobiť tvrdenie o včasnom zapísaní predmetnej exekúcie do Centrálného registra exekúcií a toto i preukázať, nakoľko súdny exekútor má nárok na paušálne trov, len pokiaľ sú na to splnené podmienky a predpoklady, čo v tomto konaní exekútor neosvedčil.

Zároveň oprávnený namieta, že konajúci súd nerozhodol o návrhu na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Z dôvodov uvedených vyššie, oprávnený má za to, že rozhodnutie konajúceho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; rozhodnutie súdu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní; napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné; tunajší súd v tomto konaní oprávnenému nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom intenzita zásahu do procesných práv oprávneného je veľká a celé konanie sa javí ako nespravodlivé.

3. Uznesenie č.k. 8Er/611/2013-26 prevzal oprávnený dňa 21.06.2021. Sťažnosť voči nemu podal elektronicky dňa 06.07.2021, teda sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote oprávnenou osobou a obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti.

4. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

5. Podľa § 239 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

6. Podľa § 242 C.s.p. sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

7. Podľa § 248 C.s.p. o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 250 ods. 1, 2 C.s.p. ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

9. Podľa § 1 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), tento zákon upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len "exekučné konanie") a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (ďalej len "opätovný návrh").

10. Podľa § 1 ods. 2 ZoUNEK, na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

11. Podľa § 2 ods. 1 ZoUNEK stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2, b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrné hodnoty, c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie; 1) na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

12. Podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK, stará exekúcia sa podľa odseku 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o a) vymoženie pohľadávky na výživnom, b) uspokojenie práva na nepeňažné plnenie, vrátane uspokojenia práva na peňažné plnenie, ak sú vymáhané v tom istom exekučnom konaní, c) vymoženie pohľadávky vzniknutej pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie podľa osobitného predpisu, d) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím inštitúcie, orgánu, úradu a agentúry Európskej únie, e) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím správneho orgánu vo veci porušenia pravidiel hospodárskej súťaže podľa osobitného predpisu, f) starú exekúciu, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur, g) starú exekúciu, v ktorej je povinným ten, koho majetkové pomery ako dlžníka nemožno usporiadať podľa osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie.

13. Podľa § 3 ods. 1 ZoUNEK, rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdному exekútorovi (ďalej len „exekútor“), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada.

14. Podľa § 3 ods. 2 ZoUNEK, ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie.

15. Podľa § 5 ods. 1 ZoUNEK ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorého vzor zverejní Slovenská komora exekútorov po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") na svojom webovom sídle v strojovo čitateľnom elektronickom formáte.

16. Podľa § 5 ods. 2 ZoUNEK upovedomenie o zastavení starej exekúcie obsahuje a) označenie oprávneného a povinného, b) spisovú značku exekútora a spisovú značku súdu, c) dátum doručenia prvotného poverenia na vykonanie starej exekúcie exekútorovi, d) zákonné ustanovenie, podľa ktorého došlo k zastaveniu starej exekúcie, slovné vyjadrenie dôvodu zastavenia starej exekúcie a stručný opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, e) výšku vymoženej pohľadávky oprávneného a výšku vymožených trov oprávneného, f) výšku vymožených trov exekútora v členení na odmenu exekútora, náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času a daň z pridanej hodnoty, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty; ustanovenia o konečnom vyúčtovaní sa nepoužijú, g) výzvu na úhradu paušálnych trov starej exekúcie exekútora vzniknutých v súvislosti so zastavením starej exekúcie podľa tohto zákona (ďalej len "paušálne trovy"), ak exekútor paušálne trovy uplatňuje, h) poučenie oprávneného o možnosti a o lehote na podanie námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a poučenie o vykonateľnosti podľa § 6 ods. 3.

17. Podľa § 5 ods. 3 ZoUNEK, upovedomenie o zastavení starej exekúcie zašle exekútor oprávnenému najneskôr do 120 dní od zastavenia starej exekúcie podľa tohto zákona. Ak ide o starú exekúciu, ktorá

sa zastavuje ku dňu účinnosti tohto zákona, upovedomenie o zastavení starej exekúcie zašle exekútor oprávnenému do 180 dní od nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

18. Podľa § 6 ods. 1 ZoUNEK trovy starej exekúcie exekútora pozostávajú z trov exekútora, ktoré si pred zastavením starej exekúcie z prijatého alebo vymoženého plnenia oprávnene ponechal, a paušálnych trov vo výške 35 eur; ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa výška paušálnych trov o daň z pridanej hodnoty, ktorú je exekútor povinný platiť podľa osobitného predpisu. Na úhradu iných trov starej exekúcie, ako trov uvedených v prvej vete, nemá exekútor nárok.

19. Podľa § 6 ods. 2 ZoUNEK paušálne trovy znáša oprávnený. Exekútor vyzve oprávneného na zaplatenie paušálnych trov v upovedomení o zastavení starej exekúcie, ak exekútor paušálne trovy uplatňuje.

20. Podľa § 6 ods. 3 ZoUNEK, upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov, na základe ktorej neboli paušálne trovy uhradené do 60 dní od ukončenia exekučného konania, je exekučným titulom. Potvrdenie o vykonateľnosti sa nevyžaduje.

21. Podľa § 6 ods. 4 ZoUNEK exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, ak a) oprávnenému zaslal upovedomenie o zastavení exekúcie po uplynutí lehoty podľa § 5 ods. 3 alebo b) ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií.

22. Podľa § 7 ods. 1 ZoUNEK proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, môže oprávnený podať do 30 dní od jeho doručenia u exekútora námietky. Námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné.

23. Podľa § 7 ods. 2 ZoUNEK námietky spolu s upovedomením o zastavení starej exekúcie predloží exekútor do 30 dní súdu. Ak námietky neboli podané, exekútor do 30 dní od uplynutia lehoty na podanie námietok doručí súdu upovedomenie o zastavení starej exekúcie.

24. Podľa § 7 ods. 3 ZoUNEK súd dôvodným námietkam vyhovie tak, že uznesením upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší. Oneskorené alebo neprípustné námietky súd uznesením odmietne. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Rozhodnutie o námietkach súd doručí oprávnenému a exekútorovi.

25. Sťažnosťou napadnutým uznesením súdu vyšší súdny úradník rozhodol o námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, námietkach proti paušálnym trovám exekúcie a návrhu na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky.

26. Súd po oboznámení sa s obsahom spisu, sťažnosťou oprávneného a preskúmaním napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Skutkový stav veci bol zistený náležite a uznesenie vyššieho súdneho úradníka je vo všetkých výrokových vetách vecne správne.

27. Spornými skutočnosťami, s ktorými sa súdny úradník vysporiadal v napadnutom uznesení a na ktoré v podanej sťažnosti oprávnený opakovane poukazuje, sú zákonnosť vydania upovedomenia o zastavení starej exekúcie, nárok súdneho exekútora na náhradu paušálnych trov exekúcie a prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky.

28. Súdny exekútor vyhotovil upovedomenie o zastavení starej exekúcie, podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK, keďže odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie (24.07.2013) súdnemu exekútorovi preukázateľne uplynula rozhodná doba piatich rokov, a to podľa vzoru zverejneného Slovenskou komorou exekútorov (§ 5 ods. 1, 2 ZoUNEK). K predĺženiu rozhodnej doby nedošlo, nakoľko absentovala absolútna alebo relatívna zákonná výnimka, ktorá by zastaveniu exekúcie bránila. Nakoľko súdny exekútor splnil obe podmienky pre vznik nároku na náhradu paušálnych trov v zmysle § 6 ods. 4 ZoUNEK a to, že predmetná exekúcia bola zapísaná v Centrálnom registri exekúcií, čo má súd preukázané z indikatívnej informácie Centrálného registra exekúcií a Upovedomenie o zastavení starej exekúcie zaslal súdny exekútor oprávnenému v lehote 180 dní od nadobudnutia účinnosti ZoUNEK, t.j.

do 29.06.2020, v Upovedomení o zastavení starej exekúcie si súdny exekútor uplatnil paušálne trovy starej exekúcie, na ktoré mu vznikol zákonný nárok, správne.

29. K námietke „včasnosti“ zápisu exekúcie do Centrálného registra exekúcií súd uvádza, že z ustanovenia § 6 ods. 4 ZoUNEK nevyplýva, že by zákonodarca nárok súdneho exekútora na paušálne trovy viazal na „včasnosť“ zápisu starej exekúcie do CRE. V ustanovení § 211a ods. 1 Exekučného poriadku je taxatívne uvedené, aké údaje sa o každej právoplatne neskončenej exekúcii do registra zapisujú. Podľa tohto ustanovenia sa deň zápisu exekúcie do registra exekúcií nezapisuje. Preukázanie splnenia podmienky včasnej evidencie starej exekúcie v centrálnom registri exekúcií v upovedomení o zastavení starej exekúcie ZoUNEK v ustanovení § 5 ods. 2 nepožaduje, a teda táto skutočnosť nespôsobuje nezákonnosť a nepreskúmateľnosť upovedomenia v časti nároku súdneho exekútora na paušálne trovy. Nárok súdneho exekútora na trovy podľa ZoUNEK vzniká už len existenciou zápisu. Podľa ust. § 1 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 355/2014 Z. z. o centrálnom registri exekúcií v spojení s ust. § 211a ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 sa ukladá povinnosť súdnemu exekútorovi vykonať do siedmich dní zápis do CRE, odkedy sa dozvedel alebo mohol dozvedieť skutočnosti rozhodujúce pre zápis.

Zároveň k tvrdeniu oprávneného, že súdneho exekútora zaťažuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadne tej skutočnosti, že exekúcia bola k 30.06.2016 zapísaná do Centrálného registra exekúcií súd uvádza, že Centrálny register exekúcií neobsahuje funkcionálnosť, v zmysle ktorej by bolo možné zistiť presný dátum zápisu tej - ktorej starej exekúcie do Centrálného registra exekúcií. Podľa názoru súdu aj uvedená skutočnosť mala vplyv na znenie § 6 ods. 4 písm. b) ZoUNEK, kde je v zmysle gramatického výkladu predmetného ustanovenia sankcionované iba nezapísanie starej exekúcie do Centrálného registra exekúcií, bez ohľadu na bližší časový aspekt vykonania tohto zápisu. Rovnako tak tvrdenia oprávneného o dôkaznej povinnosti súdneho exekútora nemajú zákonné ani logické opodstatnenie. Ak je v zmysle ustanovenia § 6 ods. 4 písm. b) ZoUNEK nevyhnutné iba preukázanie vykonania zápisu exekúcie do Centrálného registra exekúcií, uvedené nezakladá bez ďalšieho povinnosť súdneho exekútora preukazovať tento zápis súdu, či oprávnenému. Centrálny register exekúcií je verejne dostupný register, do ktorého má prístup nie len súdny exekútor, súd, ale aj oprávnený, ktorý má možnosť overiť si zapísanie exekúcie v Centrálnom registri exekúcií. Rovnako tak priamo Exekučný poriadok umožňuje vo svojom ustanovení § 211b ods. 1 vyhotovenie výpisu z registra exekúcií alebo potvrdenia o tom, že určitý zápis v registri exekúcií nie je, avšak oprávnený túto možnosť nevyužil, ale iba bez predloženia akéhokoľvek dôkazu o nevykonaní zápisu exekúcie do Centrálného registra exekúcií včas, túto skutočnosť spochybňoval.

Ak oprávnený nadobudol pochybnosť, resp. presvedčenie o tom, že súdny exekútor si nespĺnil túto zákonnú povinnosť, mal možnosť podať podnet Slovenskej komore exekútorov na preskúmanie, kontrolu a zápis absentujúcich údajov do CRE. ZoUNEK účinný od 1.1.2020 nemôže ukladať exekútorovi sankcie vo forme nepriznania nároku na trovy exekúcie za prípadné nesplnenie si povinnosti ku dňu 30.06.2016, nakoľko tento výklad zákona zo strany oprávneného je nepochybne založený na princípe pravej retroaktivity, a z tohto dôvodu je potrebné ho odmietnuť.

30. K námietke nedostatočného opisu skutočností, ktoré odôvodňujú zastavenie starej exekúcie v Upovedomení o zastavení starej exekúcie súd uvádza, že zákonodarca v ustanovení § 5 ods. 2 ZoUNEK stanovil, že súdni exekútori sú povinní len stručne opísať skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, pričom v upovedomení o zastavení starej exekúcie tento stručný opis zastavujúcej skutočnosti je riadne obsiahnutý. Napadnuté upovedomenie obsahuje oprávneným vytýkaný opis skutočností, ktoré zastavenie exekúcie odôvodňujú, a to v znení: „Stará exekúcia sa zastavila, pretože od doručenia prvotného poverenia uplynula rozhodná doba piatich rokov. K predĺženiu rozhodnej doby nedošlo a nejde o takú exekúciu, ktorá sa nezastavuje.“. Pre úplnosť súd dodáva a odkazuje oprávneného na webové sídlo Slovenskej komory exekútorov s tým, že formát, resp. celý obsah upovedomenia o zastavení starej exekúcie je v zmysle ZoUNEK vytvorený Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky v spolupráci so Slovenskou komorou exekútorov, pričom komora tento vzor zverejnila na svojom webovom sídle, a teda je dostupný širokej verejnosti.

31. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie obsahuje všetky náležitosti, ktoré obligatórne vypočítava ustanovenie § 5 ZoUNEK. Obsah upovedomenia o zastavení starej exekúcie je taxatívne daný ZoUNEK a preto v ňom nie je súdny exekútor povinný uvádzať skutočností nad rámec zákona, ako napríklad z akého dôvodu nevymohol v posledných 18 mesiacoch ani 15,- Eur a aké úkony v priebehu exekúcie vykonal. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie doručené oprávnenému spĺňa všetky zákonom

stanovené náležitosti, ktoré boli oprávneným namietané a skutočnosť, že oprávnený má za to, že tieto, resp. niektoré, boli pre neho odôvodnené v nedostačujúcom množstve nezakladá pochybnosti, že by upovedomenie o zastavení starej exekúcie bolo vydané v rozpore so zákonom.

32. Pre úplnosť súd uvádza, že v prípade nespokojnosti s konaním súdneho exekútora, Exekučný poriadok poskytuje oprávnenému účinné prostriedky nápravy, využitím ktorých mohol dosiahnuť zabezpečenie ochrany pred tvrdeným nesprávnym postupom súdneho exekútora a to konkrétne podaním sťažnosti na činnosť súdneho exekútora Slovenskej komore exekútorov (§ 118a Exekučného poriadku) alebo návrhom na zmenu súdneho exekútora (§ 44 ods. 10 Exekučného poriadku), ktorý mohol oprávnený podať exekučnému súdu kedykoľvek v priebehu exekúcie a to aj bez uvedenia dôvodu.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené má súd preukázané, že súdny exekútor vydal upovedomenie o zastavení starej exekúcie v súlade so zákonom a vyšší súdny úradník o námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie rozhodol správne, keď ich podľa ust. § 7 ods. 3 tretia veta ZoUNEK ako nedôvodné zamietol.

34. Súdny exekútor si v upovedomení o zastavení starej exekúcie uplatnil trovy exekúcie vo výške 42,- Eur, pozostávajúce z paušálnych trov 35,- Eur a 20 % DPH vo výške 7,-Eur. Keďže súdny exekútor si uplatnil len paušálne trovy exekúcie, proti ktorým námietky nie sú prípustné (§ 7 ods. 1, veta druhá ZoUNEK), vyšší súdny úradník aj v II. výrokovej vete, ktorou námietky proti paušálnym trovám odmietol, rozhodol správne.

35. V neposlednom rade sa súd vysporiadal s oprávneným namietanou skutočnosťou o zamietnutí návrhu oprávneného na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky, pričom uvádza, že oprávnený v tomto podnete opísal jednotlivé aspekty protiústavnosti ZoUNEK a zdôraznil dopad tejto právnej úpravy na jeho postavenie v prebiehajúcom exekučnom konaní. Oprávnený vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval za nevyhnutné, aby exekučný súd postupoval tak, že preruší konanie v zmysle § 162 ods. 1 písm. b) zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) a podá návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavný súd Slovenskej republiky.

36. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 488/2017-25, všeobecný súd má možnosť prerušiť exekučné konanie, ktoré sa pred ním vedie, pre účely podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov, s ohľadom na čl. 144 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „Ústava Slovenskej republiky“).

37. Podľa čl. 144 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jeho jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1. Právny názor ústavného súdu obsiahnutý v rozhodnutí je pre súd záväzný.

38. Právomoc všeobecných súdov vyvolať pred Ústavným súdom Slovenskej republiky konanie o súlade právneho poriadku nie je absolútna a vzniká iba vtedy, ak sú splnené dve podmienky, a to ak sa nesúlad všeobecne záväzného právneho predpisu nižšej ako ústavnej sily s Ústavou Slovenskej republiky spája s prejednanou vecou, a preto sa očakáva jeho priamy účinok na rozhodnutie v konkrétnom spore, a v prípade, ak sa súd domnieva, že medzi pod ústavným všeobecne záväzným právnym predpisom a Ústavou Slovenskej republiky je nesúlad. Podľa právneho názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky, všeobecný súd splní podmienku čl.144 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. domnieva sa iba vtedy, ak je presvedčený o nesúlade prameňa práva s Ústavou Slovenskej republiky, resp. ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonom.

39. Účastník konania nemá právny nárok na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b) C.s.p. na vlastnú žiadosť, avšak má možnosť predniesť súdu svoje argumenty o tom, že skutkový a právny stav konania v jeho veci odôvodňuje uplatnenie postupu súdu podľa § 162 ods. 1 písm. b) C.s.p. Toto právo účastníka konania je obsiahnuté v ľudskom práve na prístup k súdu a zároveň v základnom práve na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a preto je implikované v norme § 162 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktorej súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním

uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania. Táto formulácia vytvára súdu príležitosť, aby konanie prerušil aj na návrh. Účastník konania navrhujúci prerušenie konania za účelom rozhodnutia ústavného súdu o súlade právneho poriadku s Ústavou Slovenskej republiky má v takom prípade právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania zo zorného uhla namietnutého porušenia Ústavy Slovenskej republiky, teda na dôkladné vysvetlenie príčin, pre ktoré sa súd nedomnieva, že Ústava Slovenskej republiky je porušená spôsobom, ktorý tvrdí účastník konania.

40. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) C.s.p. možno prerušiť konanie iba v tom prípade, ak súd dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, a teda nie v prípade, ak k takému záveru dospel účastník konania. Na základe uvedeného súd v napadnutom uznesení nezamietol návrh oprávneného na prerušenie konania, pretože nezistil dôvod na takýto postup, pričom súd opakovane konštatuje, že nie je presvedčený o rozpore ZoUNEK s Ústavou Slovenskej republiky.

41. Súd dáva oprávnenému do pozornosti, že pri posudzovaní nutnosti prerušenia konania a obrátenia sa na Ústavný súd Slovenskej republiky za účelom iniciovania konania o súladnosti ustanovení ZoUNEK s Ústavou Slovenskej republiky prihliadol na aktuálnu rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky v súvislosti s predmetným zákonom a poukazuje na obsah tlačovej správy z verejného zasadnutia II. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. S2/12/2020 publikovanej dňa 01.06.2020, z obsahu ktorej vyplýva, že Ústavný súd Slovenskej republiky sa opakovane zaoberal ústavnými sťažnosťami podanými v súvislosti s ustanoveniami ZoUNEK, pričom rozhodol opakovane totožným spôsobom, a síce tak, že ústavné sťažnosti odmietol ako zjavne neopodstatnené. Hoci v týchto prípadoch nešlo o konanie o súladnosti zákona s Ústavou Slovenskej republiky, ale len o konania o individuálnych ústavných sťažnostiach, už tieto rozhodnutia dávajú jasný náhľad na to, akým spôsobom sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyrovnal s novým ZoUNEK. Príkladom je možné uviesť, že v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 234/2020 Ústavný súd konštatoval, že sťažnosť sťažovateľky v časti, ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými upovedomeniami o zastavení starej exekúcie v časti výziev na úhradu paušálnych trov starých exekúcií, je zjavne neopodstatnená. Rovnako konštatoval zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti sťažovateľky v súvislosti s námietkou porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 11 ods. 1 listiny a analogického práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 1 dodatkového protokolu. Vzhľadom na uvedené, súd nemá za to, že by ZoUNEK bol v nesúlade s Ústavou Slovenskej republiky a že by bolo nutné iniciovať konanie na Ústavnom súde Slovenskej republiky za účelom posúdenia jeho súladnosti s Ústavou Slovenskej republiky.

42. Vo vzťahu k vytýkanej námietke nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia súd uvádza, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze zo dňa 22.10.2015, sp. zn. II. ÚS 675/2014 uviedol, že: „Súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (porov. v tomto zmysle IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 32/07), najmä s ustanovením § 157 ods. 2 OSP, v ktorom sú upravené náležitosti odôvodnenia.“ Po preskúmaní súdneho spisu je súd toho názoru, že súdny úradník sa s uvádzanými námietkami oprávneného vysporiadal dostatočne, kedy v napádanom uznesení reagoval na relevantné skutočnosti týkajúce sa ZoUNEK, zohľadniac pritom skutkové a právne osobitosti konkrétneho prípadu. Vzhľadom k tej skutočnosti, že v námietkach oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie možno napádať iba nezákonnosť postupu súdneho exekútora v zmysle jednotlivých ustanovení ZoUNEK, s ktorými sa súdny úradník riadne zaoberal a svoje rozhodnutie náležite zdôvodnil, v tejto časti sa súdu javí uznesenie ako dostatočne zdôvodnené. Ak teda súdny úradník dokázal do stručného odôvodnenia zhrnúť podstatu a zmysel rozhodnutia, súdu sa takýto postup nejaví nesprávny, či upierajúci právo na spravodlivý proces.

43. K absencii rozhodnutia o návrhu na podanie návrhu na Ústavný súd Slovenskej republiky súd uvádza, že oprávnený spolu s námietkami proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a námietkami proti paušálnym trovám exekúcie podal aj návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky. Zároveň oprávnený podal podnet, aby súd podal návrh na začatie konania o

súlade ustanovení ZoUNEK s článkom 1, 12, 20, 46 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Súdny úradník v napadnutom uznesení dospel k záveru, že ZoUNEK nie je rozporný s Ústavou Slovenskej republiky a s inými právnymi predpismi vyššej právnej sily. Vzhľadom na uvedené, súd neinicioval začatie konania o súlade ustanovení ZoUNEK s predpismi vyššej právnej sily. O tomto podnete oprávneného nebolo potrebné rozhodnúť samostatným uznesením (výrokom uznesenia), nakoľko strana/účastník konania sa nemôže domáhať toho, aby súd takéto konanie inicioval. Iniciovanie takéhoto návrhu je na uvážení súdu, pričom v prípade, ak začatie takéhoto konania súd neiniciuje, nevydá o tom súdne rozhodnutie. S dôvodmi, prečo tak súd rozhodol je však potrebné vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej. V napadnutom uznesení sa s týmto súdny úradník vysporiadal a súd toto považoval za správne a dostatočné.

44. Na základe uvedeného súd po opätovnom preskúmaní námietok oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, námietok proti paušálnym trovám exekúcie a návrhu na prerušenie konania za účelom podania návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavnom súde Slovenskej republiky, ako aj sťažnosti oprávneného proti napadnutému uzneseniu, dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná, a preto podľa § 250 ods. 1 C.s.p. sťažnosť oprávneného v celom rozsahu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.